

Sygn. akt III KO 115/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie z zażalenia **K. I.**

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.

z dnia 28 kwietnia 2016 r., sygn. akt PR 2 Ds. (...),

o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 231 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 listopada 2019 r.,

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku Sądu Rejonowego w G. zawartego w postanowieniu

z dnia 10 września 2019 r., sygn. akt X Kp (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 września 2019 r., sygn. X Kp (...), Sąd Rejonowy w G. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy dotyczącej zażalenia K.I. na powyżej wskazane postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 28 czerwca 2019 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie PR (...).

Wniosek umotywowano faktem, że sprawa dotyczy zawiadomienia złożonego przez K.I. o popełnieniu szeregu przestępstw z art. 231 § 1 k.k. przez sędziów Sądu Rejonowego w G.. To powoduje, że miejscowo właściwy do rozpoznania tego zażalenia Sąd nie może jej rozpoznawać, bowiem może to wywoływać przekonanie o niemożności uczynienia tego w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Tak właśnie jest w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy stanął w niej przed koniecznością rozpoznania zażalenia K.I. na przywołane postanowienie w którym prokurator odmówił wszczęcia śledztwa o czyny z art. 231 § 1 k.k., których popełnienie skarżący zarzucił osobom będącym sędziami orzekającymi właśnie w Sądzie Rejonowym w G.. W ocenie Sądu Najwyższego rozpoznanie niniejszej sprawy w tym Sądzie mogłoby stworzyć w społeczeństwie – mające subiektywne podstawy - przekonanie o braku warunków do bezstronnego przeprowadzenia przez niego tych czynności. Nadto zaistniała sytuacja na pewno nie stwarza warunków do rozpoznania sprawy w miejscowo właściwym sądzie w sposób całkowicie wolny od jakichkolwiek wpływów i przez to w pełni niezawisły. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym i to, że sprawy dotyczące zarzutów popełnienia przestępstw kierowanych do osób powiązanych ze środowiskami prawniczymi, a zwłaszcza sędziów, budzą szczególne zainteresowanie społeczne. Okoliczności te, nawet gdyby – co należy podkreślić - nie kwestionować tego, że brak jest obiektywnych, racjonalnych powodów do powątpiewania w bezstronność sędziów Sądu Rejonowego w G., prowadzą do uznania, że w interesie wymiaru sprawiedliwości leży rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez sąd inny niż właściwy, tj. Sąd Rejonowy w B..

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

as